El Girona presenta la segona defensa més sòlida d'aquest 2018

L'equip ha encaixat tres gols en els cinc partits que s'han disputat aquest any, una xifra que només supera l'Atlètic, que n'ha rebut un · Són ja 236 els minuts que han passat amb el zero a la porteria

El Girona presenta la segona defensa més sòlida d'aquest 2018

Ben «orgullós», com ell mateix diu, està Pablo Machín d'uns futbolistes, els seus, que han «competit en gairebé tots els partits» que han disputat a la Primera Divisió. No se n'amaga el tècnic, quan se li demana per les excepcions, i assenyala la cita amb l'Alabès (2-3) i la visita a Eibar (4-1) com els desastres particulars d'un equip que, tot i això, està signant uns números que ben pocs imaginaven. Justament, dos partits que es van jugar al desembre i un d'ells, el d'Ipurua, el que servia per tancar l'any i per marxar de vacances amb un regust agredolç. Segurament se'n devia parlar, i molt, al vestidor de tot plegat. Era evident que per encarrilar l'objectiu de la permanència, calia tancar amb pany i forrellat la defensa. Imprescindible per a un equip que acaba de pujar i en una categoria d'aquest nivell. Ho ha entès a la perfecció al Girona, que en aquest aspecte s'ha transformat durant el 2018 i s'ha fet fort des del darrere. Tant, que ha igualat la seva millor ratxa a l'elit (quatre jornades imbatut) i presenta un dels millors registres defensius de l'any de tota la Lliga.

Són cinc les jornades que s'han disputat aquest 2018 i els gironins tan sols han encaixat tres gols: els dos que van rebre al camp del València (2-1) i el que li va marcar l'Atlètic de Madrid al Wanda Metropolitano (1-1). Precisament és el bloc de Simeone l'únic que millora aquesta estadística de tot el campionat. Els matalassers n'han rebut un en cinc partits, precisament el que li va fer el Girona. La resta, Barça inclòs, n'han encaixat més. Els blaugrana, per exemple, quatre. Com el Màlaga. Cinc l'Eibar i el Getafe, pels sis que li han marcat a Vila-real i Athletic. Al bàndol oposat, hi ha els 17 que ha rebut el Deportivo de la Corunya o els 14 que li han endossat al Betis. Diu molt a favor aquesta dada d'un Girona que, amb dues victòries, els mateixos empats i només una derrota (8 punts de 15 possibles), és el sisè millor equip des de principi d'any. Només el superen Betis (9 punts), Celta (10), Vila-real (10), Atlètic (13) i Barça (13).

Tot això s'arrodoneix amb els 236 minuts que acumula l'equip aguantant el zero al marcador. No li van marcar l'Athletic ni el Màlaga, mentre que l'Atlètic ho va fer al 34 de la primera meitat. «Estem molt satisfets d'haver encadenat dues setmanes el zero contra bons rivals. És fonamental construir la casa pels fonaments. L'equip des de la defensa està madurant molt els partits. A veure si ho podem fer més sovint, perquè això serveix per assegurar com a mínim un punt que ens pot acostar al nostre objectiu», deia ahir Bernardo Espinosa [http://www.diaridegirona.cat/tags/bernardo-espinosa.html], el líder, precisament, de la línia defensiva blanc-i-vermella.

Va parlar d'això el colombià, però també d'altres coses. Una d'elles, la realitat que es viu al vestidor, allunyada de l'eufòria de l'entorn. Si l'afició comença a pessigar-se veient l'equip ben a prop de la sisena plaça, de portes endins no hi ha cap altre pensament que no sigui mantenir la categoria. Encara que les coses s'estiguin fent bé, superant les expectatives inicials. «Seria un error pensar ara en Europa. Hem vist coses de tota mena en això del futbol. La trajectòria és molt positiva i la distància amb el descens cada cop és més gran, però els que hem jugat a Primera som conscients que no hi ha res fet i que sempre és complicat salvar-se. Ens equivocaríem si penséssim en d'altres coses», avisava. Bernardo deia que sí, que hi ha il·lusió al vestidor, però que aquesta no passa per mirar cap amunt sinó a «competir cada setmana». Perquè per més punts que se sumin, hi ha un objectiu «independentment de com estiguem a la classificació». «Tenim el pressupost més petit de la categoria, però la màxima ambició. Tot i això, la nostra fita és clara. Hem sumat 31 punts i ens en queden bastants per arribar-hi. No ens hem d'equivocar en això», afegia.

La d'aquest diumenge al camp de Sevilla no només serà «una sortida molt complicada» contra un «dels grans» de la categoria. També una visita d'allò més especial per a Bernardo, que va militar a la base sevillista, debutant fins i tot amb el primer equip la temporada 2010/11. Hi vaig arribar jove, amb 17 anys. És un club que m'ho va donar tot i sempre li tindré estima, respecte i molta gratitud. És bonic poder jugar allà després de tants anys. Si em toca participar estaré encantat de poder aportar des del camp i de gaudir d'un partit així», explicava el central, que té molt clar que el Girona haurà d'actuar «amb molt bona nota» si el que vol és assolir un resultat positiu del Ramón Sánchez Pizjuán.

No s'hi anirà a fer invents, ni a creure's més del que és l'equip malgrat els últims bons resultats. «L'essència és la mateixa del primer dia. Hem entès que això de la Primera Divisió és una cursa llarga en què s'ha d'anar fent tot treballant cada dia. Ara estem més còmodes que al principi, gràcies a la humilitat, la intensitat del dia a dia i el treball», deia. El Sevilla, sisè i en posicions europees, té 33 punts, pels 31 dels gironins. Per tant, un triomf dels de Machín serviria per superar-los a la classificació. Si Europa no és una obsessió, tampoc ho és això per al vestidor. «És obvi que si guanyem, passarem per davant del Sevilla. Però ens prenem aquesta setmana com qualsevol altra. L'únic que tenim clar és que si ens adjudiquem la victòria, tindrem el nostre objectiu tres punts més a prop», ho rematava.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/02/08/girona-presenta-segona-defensa-mes/894701.html?utm_source=rss